

TTB 0753
Ê-sai 1:1-4

CÁO TRẠNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI CHỐNG NGHỊCH DÂN Y-SƠ-RA-ÊN

Trong Ê-sai đoạn 1 là lời kêu gọi nghiêm trang của Đức Chúa Trời tới vũ trụ hãy đến phòng xét xử để nghe cáo trạng của Đức Chúa Trời chống nghịch quốc gia Y-sơ-ra-ên, tức là nước Do-thái.

Tiên tri Ê-sai sống trong thời kỳ căn thẳng. Trong nhiều phương diện, đây là thời kỳ khủng hoảng thế giới. Có nhiều biến cố làm thế giới dậy động. Sự đoán phạt xảy đến. Cũng có nhiều việc xảy ra làm đảo lộn trật tự xã hội.

Một quốc gia mới đã nổi lên ở phương bắc, nó có mưu định tiến đến vai trò bá chủ thế giới. A-si-ri là một quốc gia hung bạo, có quân đội hùng mạnh trong chiến trận, đang kéo quân đánh nhiều nơi. Vương quốc miền bắc của Y-sơ-ra-ên đã bị bắt lưu đày sang A-si-ri. Vương quốc miền nam của Giu-đa đang ở trong vị thế nguy cơ, bởi vì A-si-ri có 180.000 quân đang bao vây ngoài tường thành Giê-ru-sa-lem.

Trong hoàn cảnh tuyệt vọng và khó khăn đó vua Ê-xê-chia vào trong đền thờ và đến với Đức Chúa Trời trong sự cầu nguyện. Đức Chúa Trời sai tiên tri của Ngài đến nói lời khích lệ. Tiên tri Ê-sai nhấn mạnh rằng, A-si-ri sẽ không bao giờ chiếm được nước Giu-đa, quân đội A-si-ri sẽ không bao giờ đặt chân lên đường phố Giê-ru-sa-lem, và họ không bao giờ đi bằng qua cổng thành. Nhưng Đức Chúa Trời đang chuẩn bị một quốc gia khác sẽ đến sau, đó là Ba-by-lôn, cái đầu bằng vàng đến từ bờ sông Ơ-phơ-rát, quốc gia này sẽ chiếm lấy nước Giu-đa và bắt làm phu tù, ngoại trừ Giu-đa quay trở về cùng Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời đang cho nước Giu-đa một cơ hội nữa. Để thực hiện sự công chính của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời gọi họ vào phòng xử, Ngài đưa nước Giu-đa trước bàn công lý. Ngài cho họ một cơ hội nữa để trả lời cáo trạng, để nghe sự phán quyết, vì thế Giu-đa nên gieo mình trước mặt Đức Chúa Trời để nhờ sự thương xót. Đức Chúa Trời kêu gọi chúng ta vào trong phòng xử để xem Ngài có công bình hay không. Trong ngày đó và các thế hệ tiếp theo được mời và phòng xử để xem ngôi đoán xét của Đức Chúa Trời như thế nào.

Thế gian có suy nghĩ rằng, Đức Chúa Trời bị cất khỏi ngôi đoán xét. Quyền năng của Ngài bị khóa lại. Đó là hình ảnh suy nghĩ phạm thượng với Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời vẫn còn là Đấng cai trị vũ trụ này. Ngài vẫn còn ở trên ngôi công chính, Ngài không có thoái vị. Đức Chúa Trời vẫn còn đoán phạt tội lỗi.

Ê-sai ký thuật nguyên tắc mà Đức Chúa Trời đoán xét các quốc gia. Đức Chúa Trời cho nhiều quốc gia được dựng lên, và Ngài hạ họ xuống. Các nước

của thế gian ngày nay là của sa-tan, nhưng Đức Chúa Trời cai trị tất cả. Đức Chúa Trời cho phép một số quốc gia được dấy lên, và Ngài cho phép sa-tan sử dụng họ, khi đến một thời điểm trong chương trình của Đức Chúa Trời, một số quốc gia sẽ bị cất khỏi sân khấu. Ngài dẹp đi các nước này, bất kể sa-tan. Ngay cả dân sự của Đức Chúa Trời, người Do-thái làm chứng về sự thật rằng, Đức Chúa Trời cai trị mọi vấn đề của các quốc gia trên thế giới.

Có một lời diễn đạt trong Bài ca của Môi-se mà nó cứ tiếp tục đến trong suy nghĩ của tôi, mà dân chúng Y-sơ-ra-ên hát sau khi họ vượt qua Biển Đỏ. Lời ca ngợi này nói rằng, Đức Giê-hô-va là một chiến sĩ. Vâng, Đức Chúa Trời là một chiến sĩ. Ngài sẽ không hòa hiệp với tội lỗi. Ngài sẽ không chấp nhận đầu hàng. Ngài tiếp tục đi tới, Ngài không do dự hay hòa hiệp. Ngày nay vẫn còn hy vọng cho con người, khi người ấy có thể nói như tiên tri Ê-sai, *Tôi thấy Chúa ngồi trên ngai cao sang, vạt áo của Ngài đầy dẫy đền thờ.* (Ê-sai 6:1)

Ê-sai 1:1

1 Về đời Ô-xia, Giô-tham, A-cha và Ê-xê-chia, là các vua nước Giu-đa, thì Ê-sai, con trai A-mốt, có sự hiện thấy về nước Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem.

Trước nhất, xin hãy chú ý đây là một khái tượng, một sự hiện thấy liên hệ đến Giu-đa và Giê-ru-sa-lem. Tôi tin chắc rằng chúng ta không nhầm lẫn khi nghe đến địa danh này, nhưng có thể lời tiên tri cũng nói đến quốc gia của chúng ta nữa.

Về đời Ô-xia, Giô-tham, A-cha và Ê-xê-chia, là các vua nước Giu-đa, Ô-xia là vị vua thứ mười của nước Giu-đa. Vua bị phung vì vi phạm đến nơi thánh, mà ngay cả đến vua cũng không được phép làm. Dầu vậy vua Ô-xia được liệt kê là vua tốt. Giô-tham con trai của vua cũng theo đường vua, và cũng được kể là vua tốt. Nhưng vua A-cha là cháu nội của vua Ô-xia là vua xấu. Ê-xê-chia, là vua tốt sau chót được đề cập đến. Ông là vị vua cầu xin được sống lâu hơn, và Đức Chúa Trời ban cho ông điều mong muốn đó. Nhưng lời cầu xin đó là một lầm lẫn lớn cho Ê-xê-chia, bởi vì nhiều điều xấu đã xảy ra trong những năm sau cùng mà nó phá hủy vương quốc Giu-đa.

Tiên tri Ê-sai thi hành chức vụ lúc quốc gia Y-sơ-ra-ên mới chia hai thành hai nước. Nước Y-sơ-ra-ên ở miền bắc và nước Giu-đa ở miền nam. Vương quốc miền bắc đã phạm tội nặng với Đức Chúa Trời, còn vương quốc miền nam cũng đi cùng với một chiều hướng đó. Công lý bị làm sai lệch, kẻ nghèo bị áp bức, dân sự từ bỏ Đức Chúa Trời để quay sang thờ lạy các hình tượng, trông mong vào sức mạnh quân đội và các dân tộc ngoại bang hơn là tin cậy vào Đức Chúa Trời. Ê-sai thi hành chức vụ cho nước Giu-đa, nhưng sứ điệp của ông cũng gửi cho vương quốc miền bắc nữa. Vì thế có nhiều lần danh từ "Y-sơ-ra-ên" ám chỉ cho cả hai vương quốc.

Ê-sai 1:2

2 Hỡi các tầng trời, hãy nghe; hỡi đất, hãy lắng tai; vì Đức Giê-hô-va có phán rằng: Ta đã nuôi nấng con cái, trưởng dưỡng chúng nó, song chúng nó dấy loạn nghịch cùng ta.

Đức Chúa Trời bắt đầu lời tiên tri này trong một cách oai nghiêm. Đây là lời đoán phạt của Đức Chúa Trời chống lại nước Giu-đa. Ngài kêu gọi thế giới đến phòng xử để nghe tiến trình Ngài xử dân Ngài. Đức Chúa Trời không làm điều gì trong bóng tối. Đây là lời nói gần giống như cách nói trong Phục truyền luật lệ ký 32:1 *Hỡi trời, hãy lắng tai, tôi sẽ nói; Và đất, hãy nghe những lời của miệng tôi.* Khi Đức Chúa Trời đem dân Y-sơ-ra-ên rời khỏi Ê-díp-tô vào trong đất hứa, Ngài đưa ra một điều kiện. Ngài kêu gọi trời và đất làm chứng về những điều kiện này.

Giờ đây sau 500 năm, Đức Chúa Trời nói: *Ta đã nuôi nấng con cái, trưởng dưỡng chúng nó, song chúng nó dấy loạn nghịch cùng ta.* Đức Chúa Trời đem họ ra khỏi xứ và bị lưu đày sang Ba-by-lôn. Ngài kêu gọi mọi tạo vật trên trời và dưới đất làm chứng, Ngài là công bình trong cách phân xử của Ngài. Cáo trạng của Ngài chống lại sự phản nghịch. Điều kiện để cho phép dân Y-sơ-ra-ên tiếp tục ở trong đất hứa là vâng lời Đức Chúa Trời. Nhưng dân chúng đã không vâng lời căn cứ vào luật pháp Môi-se. Khi một người con trai phản nghịch, đưa con đó bị ném đá chết. Trong sách Phục truyền luật lệ ký nói cho chúng ta luật pháp liên lệ về đưa con trai phản nghịch, Phục truyền 21:18- 21

18 Khi ai có một đứa con khó dạy và bội nghịch, không nghe theo lời cha mẹ, và mặc dầu bị trừng trị, nó vẫn không khứng vâng lời, 19 thì cha mẹ phải bắt nó dẫn đến trước mặt các trưởng lão của thành mình, tại nơi cửa thành. 20 Đoạn, cha mẹ sẽ nói cùng các trưởng lão của thành mình rằng: Này con chúng tôi khó dạy và bội nghịch, không vâng lời chúng tôi, làm kẻ hoang đàng say sưa. 21 Bảy giờ, chúng dân thành ấy sẽ ném đá cho nó chết; như vậy người sẽ cất sự ác khỏi giữa mình, và cả Y-sơ-ra-ên sẽ hay điều đó mà bất sợ.

Đây là những gì mà luật pháp làm liên hệ đến đưa con trai hoang đàng. Đám đông nghe Chúa Giê-xu kể về câu chuyện của con trai hoang đàng, (trong Lu-ca 15) họ sửng sờ khi Chúa nói rằng người cha bảo đầy tớ làm bò mập ăn mừng, thay vì giết đứa con trai đó. Khi đứa con trai về nhà, nó đã xin cha tha thứ, và trước khi nó nói xong lời xưng tội, người cha đã ôm con và hôn. Thay vì đánh nó bằng roi, đứa con có được buổi tiệc vui mừng. Đức Chúa Trời là Đấng công chính, và cũng là Đấng nhơn từ. Nhưng sự phản nghịch của đứa con trai là chuyện nghiêm trọng. Kinh thánh nói nhiều về điều này.

Ê-sai 1:3 Bò biết chủ mình, lừa biết máng của chủ; song Y-sơ-ra-ên chẳng hiểu biết, dân ta chẳng suy nghĩ.

Đây là một lời rất chua cay. Hai loài vật này dùng làm thí dụ ở đây, không phải là giống súc vật có tiếng khôn ngoan. Con bò và con lừa, cả hai đều không có mức độ khôn ngoan cao. Chúng ta thường hay nghe nói: ngu như bò. Dầu vậy hai loài vật này vẫn có đủ khôn ngoan để nhận biết ai là người đã cho chúng nó ăn.

Trước đây tôi thấy có một cặp bò được dùng cho mướn kéo xe, từ sáng có người mướn bò kéo, cho đến chiều cặp bò được đem trả về cho chủ. Khi vừa thấy chủ, con bò tỏ vẻ vui mừng và giảnh lỏng tay, ngoắt đuôi. Nó biết rằng, tối nay chủ sẽ cho nó ăn no sau một ngày làm việc mệt nhọc.

Trái lại, một số người ngày nay không đủ khôn ngoan để nhận biết Đức Chúa Trời cung cấp cho họ mọi điều cần dùng. Họ không biết ai là người đã cho họ ăn uống. Ngay cả họ không biết Đức Chúa Trời hiện hữu nữa. Và có nhiều người nói rằng họ không cần đến Đức Chúa Trời.

Sứ đồ Phao-lô nói tương tự như thế trong Rô-ma 1:19-25

19 Vì điều chi có thể biết được về Đức Chúa Trời thì đã trình bày ra cho họ, Đức Chúa Trời đã tỏ điều đó cho họ rồi, 20 bởi những sự trọn lành của Ngài mắt không thấy được, tức là quyền phép đời đời và bản tánh Ngài, thì từ buổi sáng thế vẫn sờ sờ như mắt xem thấy, khi người ta xem xét công việc của Ngài. Cho nên họ không thể chữa mình được, 21 vì họ dẫu biết Đức Chúa Trời, mà không làm sáng danh Ngài là Đức Chúa Trời, và không tạ ơn Ngài nữa; song cứ lầm lạc trong lý tưởng hư không, và lòng ngu dốt đầy những sự tối tăm. 22 Họ tự xưng mình là khôn ngoan, mà trở nên điên dại; 23 họ đã đổi vinh hiển của Đức Chúa Trời không hề hư nát lấy hình tượng của loài người hay hư nát, hoặc của điêu, thú, côn trùng. 24 Cho nên Đức Chúa Trời đã phó họ sa vào sự ô uế theo lòng ham muốn mình, đến nỗi tự làm nhục thân thể mình nữa, 25 vì họ đã đổi lẽ thật Đức Chúa Trời lấy sự dối trá, kính thờ và hầu việc loài chịu dựng nên thế cho Đáng dựng nên, là Đáng đáng khen ngợi đời đời! A-men.

Có một câu chuyện về một cậu bé trai được nuôi dưỡng lớn lên trong gia đình Cơ-đốc-nhân, có lần cậu ta được người quen mời đến nhà chơi và dùng cơm. Như thường lệ trước giờ ăn, cậu cầu nguyện cảm tạ Chúa đã ban cho thức ăn hôm nay. Lúc đó cậu ta thấy rằng gia đình chủ nhà không ai cầu nguyện cảm tạ Đức Chúa Trời về thức ăn, cậu ta suy nghĩ trong lòng, gia đình chủ nhà này không nhận biết ai đã ban cho thức ăn này và nói lời cảm tạ, thật là một thiếu sót lớn. Nhưng rất tiếc nhiều người ngày nay như thế, không biết cảm ơn Đức Chúa Trời về thức ăn, nước uống, không khí để sống mỗi ngày.

Đức Chúa Trời nói, Bò biết chủ mình, lừa biết máng của chủ; song Y-sơ-ra-ên chẳng hiểu biết. Ngày nay chúng nghe nói rằng con người xuống cấp như thú vật. Có thể các bạn cảm thấy tự ái khi nghe nói như thế, nhưng xin các bạn hãy nhìn xem, nhiều người xung quanh các bạn hành động như thú vật. Trong khi đó chúng ta thấy một số thú vật có hành động khôn ngoan, biết đến ơn nghĩa, chẳng hạn như con chó trung thành với người chủ đã nuôi nó.

Thưa các bạn, con người rơi xuống mức rất thấp, xin các bạn nhớ rằng đây là lời Đức Chúa Trời nói. Tôi mong rằng các bạn suy nghĩ đến những gì Đức Chúa Trời phán truyền, hơn là phản ứng lại với Ngài.

Xin mời các bạn nghe tiếp trong Ê-sai 1:4

4 Oi! nước mắc tội, dân mang lỗi nặng nề, tông giống độc dữ, con cái làm bậy bạ kia! Chúng nó đã lìa bỏ Đức Giê-hô-va, khinh lờn Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, đã trở nên xa lạ và lui đi.

Chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời là Đấng Đoán Xét cả thế gian này, đoán xét tuyền dân của Ngài, tức là dân Y-sơ-ra-ên. Thật là một chuyện xa lạ khi nghĩ rằng Đức Chúa Trời là Đấng đoán xét, bởi vì thế giới ngày hôm nay nghĩ

rằng Đức Chúa Trời đã rời khỏi ngôi đoán xét. Quyền hành của Chúa bị chiếm lấy, Ngài bị bỏ qua một bên. Xin quý vị đừng nghĩ tôi rằng tôi nói những lời không tôn kính. Tôi diễn tả những gì mà thế gian ngày nay suy nghĩ về Đức Chúa Trời. Nhưng xin thưa quý vị, Kinh thánh không nói như thế. Đức Chúa Trời sẽ đoán xét vũ trụ này, cũng như đoán xét dân sự Ngài. Đây là lời cảnh giác cho các quốc gia, cũng như cho từng cá nhân.

Dân Y-sơ-ra-ên được diễn tả là dân mang tội lỗi nặng nề. Nhưng qua lời này lóe ra một tia sáng từ lời mời gọi của Chúa Giê-xu trong Tân ước, Ngài nói: *Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các người được yên nghỉ.* (Ma-thi-ơ 11:28)

Giờ đây chúng ta biết ý nghĩa của việc mang tội lỗi nặng nề, giống như dân Y-sơ-ra-ên trước đây. Chúa có lời mời cho những ai đang mang gánh nặng tội lỗi, xin hãy đem gánh nặng đó chất lên Chúa Giê-xu và tìm được sự yên nghỉ trong Ngài, để tìm được sự cứu rỗi.

Qua câu này Đức Chúa Trời nói cho chúng ta biết tình trạng của dân Y-sơ-ra-ên. Họ tái phạm tội lỗi nhiều lần, họ quay khỏi Đức Chúa Trời, họ đang mang gánh nặng tội lỗi. Giờ đây Chúa nói ra cáo trạng nghịch cùng dân Ngài.

Điều này đem chúng ta đến sự suy nghĩ về triết lý của chánh quyền con người mà Đức Chúa Trời điều khiển. Hệ thống này được trình bày cho chúng ta trong sách Các quan xét, và các bạn thấy cái vòng lịch sử của chánh quyền loài người đang hoạt động trong quốc gia. Trong sách Các quan xét chúng ta thấy dân Y-sơ-ra-ên phục sự Đức Chúa Trời, họ được phước hạnh của Chúa và trở nên thịnh vượng. Họ bắt đầu ở trong sự thịnh vượng và sau đó đi xa cách Đức Chúa Trời, và cuối cùng rơi vào việc thờ hình tượng. Họ chống nghịch với Đức Chúa Trời và quên Ngài. Vì thế Đức Chúa Trời phó họ vào tay kẻ thù nghịch, thời gian sau đó họ kêu cầu với Đức Chúa Trời xin được giải cứu. Khi họ quay trở về cùng Đức Chúa Trời, Ngài giải cứu họ khỏi kẻ thù và đem họ trở về trong địa vị phước hạnh. Đây là hình ảnh mà chúng ta thấy suốt cả Kinh thánh, lịch sử làm chứng về sự kiện, có ba bước đi xuống của một quốc gia. Có sự bội đạo, đạo đức suy đồi, và cuối cùng là tình trạng hỗn loạn cơ cấu. Nhiều người ngày hôm nay không chú ý đến chu kỳ của tình trạng hỗn loạn ở giai đoạn nào, họ chỉ kêu gọi chánh quyền thay đổi hệ thống mới. Vấn đề khó khăn không phải ở trong chánh quyền, vấn đề khó khăn của Giê-ru-sa-lem không phải là ở trong hoàng cung, nhưng vấn đề khó khăn là ở trong đền thờ Đức Chúa Trời. Sự khó khăn bắt đầu khi có sự xuống dốc đời sống tâm linh.